

[Socialministeren]

forslag i alkoholpolitisk sammenhæng. Min bemærkning hertil skal være, at den generelle erfaring fra afgiftsforhøjelser på øl, vin og spiritus jo netop viser, at det ikke er en særlig brugbar regulator af alkoholforbruget på længere sigt.

I det andet punkt i forslaget til folketingsbeslutning er nævnt forskellige ting, som alkohol- og narkotikarådets alkoholudvalg burde tage sig af.

Det bør tage sig af at udarbejde konkrete forslag, der kan medvirke effektivt til at nedsætte alkoholforbruget i skoler og i miljøer, hvor unge færdes.

Jeg er fuldstændig enig i, at det forebyggende, oplysende arbejde i skolerne og ungdomsklubberne er særdeles vigtigt, og jeg kan da også oplyse, at alkohol- og narkotikarådet har udarbejdet en model for undersøgelse af den skolesøgende ungdoms rusmiddelvaner, som vi kalder det, herunder alkoholforbruget. Jeg kan også oplyse, at undervisningsministeriets konsulent i alkohol- og narkotikas spørgsmål arbejder på at kortlægge alkoholreglementer og -forbrug ved skolefester på gymnasier og HF-kurser. Sådanne undersøgelser vil kunne pege på, hvilke grupper af unge og hvilke miljøer man bør foretage en særlig forebyggende indsats over for.

Men jeg er specielt glad for at kunne oplyse, at de seneste indberetninger fra amtskommunerne viser, at oplysningsarbejdet dér er koncentreret omkring ungdomsgruppen, så jeg tror, der er en bred enighed om, at det er i forhold til ungdommen, vi først og fremmest skal prøve at sætte ind med oplysning og forebyggelse.

Vi siger så i den forbindelse, at det ikke skal være på en fordømmende måde og på en moraliserende måde. Pædagogikken i den slags oplysning vil ofte være svær, for på den ene side må det ikke være fordømmende og moraliserende, på den anden side vil vi vel egentlig godt have den holdning frem alle sammen, at der ikke skal være noget smart i at være storforbruger af spiritus. Derfor kommer vi ikke væk fra at sige, at der i den måde, vi griber tingene an på, også gerne skulle ligge, at det hverken er særlig smart eller stort at omgås spiritus, så man ikke ved, hvad det er, man foretager sig.

Et andet punkt, der er nævnt i samme afsnit, er en opfordring til at tage initiativ til en virkelig dialog mellem LO, DA og de of-

fentligt ansatte organisationer om foranstaltninger, der kan begrænse alkoholforbruget på arbejdspladserne.

Nu ligger det imidlertid således, at vi ved meget lidt omkring alkoholforbruget på arbejdspladser, og på den baggrund har jeg spurgt socialforskningsinstituttet, om det vil lave en undersøgelse specielt omkring det spørgsmål. Og i forbindelse med iværksættelsen af denne undersøgelse har jeg også rettet henvendelse til LO og DA med henblik på at tilvejebringe en forståelse for indholdet af en sådan undersøgelse.

Jeg er fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at det er nødvendigt også at få engageret ikke bare LO og DA, som man skriver, men i det hele taget de forskellige organisationer på arbejdsmarkedet. Realiteten er jo, at man dér har den føling både med virksomheder og ansatte, som er en nødvendighed, hvis en forebyggelse og en oplysning skal have så god en virkning som muligt. Som sagt ved vi ikke særlig meget præcist om, hvor stort forbruget er, men at disse kanaler og veje ville være gode at bruge i oplysning og forebyggende indsats, kan der ikke være nogen som helst tvivl om.

De næste punkter drejer sig dels om den målrettede oplysningsindsats og orientering om skadevirkninger og oplysning over for særlige grupper, dels om at holde beslutningstagere løbende orienteret på dette område.

Alkohol- og narkotikarådene tilrettelægger deres arbejde på den måde, at de forsøger at fungere som centrale organer, der kan lave forskellige former for oplysende virksomhed og materiale til skoler, og man udgiver også nogle blade. Samtidig prøver man i et samvirke med de lokale myndigheder, med de lokale mennesker, med de lokale frivillige organisationer, hele tiden at orientere om nye oplysninger, om nye måder at gribe tingene an på, om nye opdagelser, om nye forskningsresultater, også specielt hvad angår afgrænsede grupper, som der kan være brug for at gøre en specielt kraftig oplysende indsats over for.

Vi har så i ministeriet netop sat ind, fordi vi - det må vi erkende - egentlig ikke ved nok om, hvor meget man gør ude lokalt, for at kunne tegne så godt et billede som muligt. Vi ved ikke særlig præcist, hvor mange penge der bruges lokalt, men vi har heller ikke